

SEKRETÆR I DIAKONFORBUNDET OG LÆRER VED FILADELFIA I DANMARK: JOHANNES OLSEN:

Bevar diakonibegrepet mot sekulariseringen

Av Leif Kjell Askeland

— Vi må holde sammen og bevare diakonibegrepet, det er blitt særlig viktig i disse år med større fare for utglidning fra den kristne tro. Sekulariseringen brer om seg og også diakonene står i fare for å henfalle til det rent faglige og lar kristentroen bli til helt personlig bruk. Derfor er det viktig å ha en sekretær og et forbund med diakonenter (Stiftsmøter) hvor vi kan samles til inspirasjon og besinnelse, sier tidligere og mangeårige husfar ved diakonskolen på Kolonien Filadelfia i Danmark. Han er nå lærer ved skolen som etter omorganiseringen heter Diakalund Højskole. Samtidig er han sekretær for koloniens diakonforbund.

De store institusjoners tid er forbi

— Veien videre for dansk diakoni tror jeg vil ligge i de mange knoppskytninger, mindre tiltak satt i verk av diakoner som ser utfordringer og gjør noe. Et eksempel på hva jeg mener er en ny diakoninstitusjon i København. Der har to diakoner på helt privat basis startet en institusjon med støtte fra Diakonforbundet. Det er et møtested for ensomme kalt «Drys ind». Et møtested for alle ensomme, for mennesker som mangler tilholdssted og sosiale relasjoner. De to diakoner har personlig løpt ned kommune og rådhus. Alle var positive, men det var vanskelig med penger. Etterhvert har de fått kr.

21.000,- til dekning av husleie og brensel. Arbeidet utføres helt ulønnet, ved siden av annen jobb. Noe støtte til driften har det og kommet fra Diakonforbundet og de Samvirkende Menighetspleier, svarer Johannes Olsen, på spørsmål om hvor utfordringen i dansk diakoni ligger i dag.

Hva så med menighetsdiakonien?

— Det er vanskelig å tro på noe gjennomslag for menighetsdiakonien her i landet nå i disse økonomiske krisetider. De to diakonforbund har i forsøk på å få innført menighetsdiakoni støttet noen stillinger nærmest som et symbol på at vi vil noe. Det dreier seg bare om 2-3 stillinger, sier Olsen som kan tilføye at det har vært et forslag fremme om å innføre stillinger for diakoner. De ble ikke prioritert, i stedet prioriterte man soknemedhjelpere som kan bistå presten i menighetsarbeidet. Høyest prioritert fikk kateketstillingene.

Hvilke andre viktige saker står diakonforbundene i Danmark overfor?

— Det er viktig å holde sammen og bevare diakonibegrepet, dette er en hovedsak for forbundene særlig i disse dager. Det er en større fare for utglidning for den kristne. Sekulariseringen brer seg. Også vi diakoner kan lett henfalle til det rent faglige og henvise troen til rent personlig bruk. Derfor trenger vi et forbund og en sekretær, og diakonkonventene som kan samle diakonene til inspirasjon og besinnelse, sier Johannes Olsen, som kan fortelle at diakonene fra Filadelfia og Århus er sammen i 8 konvent (Stift) og møtes en eller to ganger pr. år. Det er sosiale samlinger med tema fra etikk, sjelesorg og mer kirkepolitiske saker. Dertil er det oppbyggelige møter. — En viktig oppgave er innsamling av midler til Diakonskolene, og det er en nær kontakt mellom forbund og insti-

Forts. s. 11

Diakonforbundets julehefte

1984

Diakonforbundet ønsker gjennom årets Julehefte å formidle en del faktiske opplysninger om muligheter for diakonal utdanning og praksis. Vi ønsker at leserne gjennom møte med diakoner i ulike stillinger skal få et innblikk i de mange muligheter nettopp denne yrkesgruppen har for å nå frem til mennesker i ulike livssituasjoner med kristendommens glade budskap gjennom ord og gjerning. Vi ønsker også at leserne skal få kjennskap til hvordan diakonien er organisert i Den norske kirke, og hvor vi finner kontaktpersonene sentralt og i bispedømmene. Endelig ønsker vi at leserne av årets Julehefte skal finne litt av hvert for store og små som hører julen — og livet til!

Julebetraktningen er skrevet av biskop Halvor Bergan. Arne Prøis skriver om sitt møte med Diakonhjemmet og forstander Sigurd Heiervang.

Thor Ullerød reflekterer over julefred i forventningens tegn.

Olav Svarstad lar oss få noen gløtt inn i sitt liv — så langt. Elers møter vi klokkerdiakon Finn Magelssen, sykehusdiakon Håkon Høyem, misjonsdiakon Jarle Kottmann, «Polen-diakon» Gudbjørn Birkeland, og soknediakon Jan Hananger. Og så må vi ikke glemme å nevne at Juleheftet i år har mer enn 5 barnesider med mye fint og spennende for alle aldre.

Forsiden er tegnet av Stein Davidsen. Og baksiden skulle vekke assosiasjoner hos mange: Klokketårnet på Diakonhjemmet, fotografert av Leif Kjell Askeland.

Redaksjonen av årets julehefte er identisk med sentralstyrets arbeidsutvalg: Edward Hulbak, Dag Terje Finnbakk og Tellef Raustøl. Prisen er kr. 12,-, samme som året før.

Kunne årets Julehefte være aktuelt som informasjonshefte for menighetsråd/diakoniutvalg, folkehøgskoler og andre fora hvor diakonale tema berøres? Gi

oss i så fall et tips, eller formidle ideen videre.

Juleheftet er lovet levert senest 19. oktober. Bestillinger registreres med glede i sekretariatet, Diakonveien 15, Oslo 3. Tlf. 02/60 60 57.

Edward Hulbak

OSLO STIFT

Innbydelse til stiftsmøte med tema:

«Å være diakonutdannet i menigheten»

Innledning ved Dag Rakli på bakgrunn av utredningen om diakoner og diakonikandidater som ressurs i frivillig menighetsarbeid.

Orientering om «Diakonforum» ved Diakonhjemmet v/ stud. Annegrethe Nielsen.

Informasjon om lokallagsdannelse, sentralstyre m.m.

Beverting.

Tid: 24. oktober kl. 19.30.

Sted: Diakonhjemmets peise-stue.

Overganger

Forts. fra s. 8

tusjon, sier Olsen. — Diakonforbundet har også en eiendom i Slagelse som drives som en sosial og kirkelig institusjon, og fungerer som et kontaktsenter, og etablerer nå et crisesenter for kvinner. Diakonforbundsmedlemmene har deltatt aktivt på dugnadsarbeid og andre aktiviteter til støtte for senteret som først og fremst er et tilbud til ensomme og eldre.

— Et litt spesielt initiativ har forbundet i Århus tatt overfor misjonen, i det det har støttet etableringen av en diakonskole i

Bangladesh. Den drivende kraft bak dette er diakon Poul Viftrup, sier Johannes Olsen.

Utdanningen på Filadelfia

Kolonien Filadelfia som ble startet i 1907 av legen Adolph Sell har som så mange andre institusjoner innen diakoni vært under omveltning. Hardest har det vel kanskje gått ut over diakonutdanningen, som er blitt omorganisert for fortsatt å få ofentlig støtte. Fra tidligere å ha vært en helhet er diakonskolen omgjort til højskole som tilsvarende de norske folkehøgskoler, og

pleiehjemsassistentskolen er helt løstrevet fra denne. Højskolen gir tilbud om to kurs á 1/2 år. Mellom disse kurs er det meningen at man skal ta en fagutdanning, som for eks. pleiehjemsassistentskolen. Problemet er bare at man ikke kan vite om man kommer inn på denne etter det første halvår, og når man så har tatt mellomliggende utdanning er det ikke sikkert man fortsatt har interesse for å bli diakon og ta det siste halve år. Etter hva man kan forstå er man for tiden meget spent på hvordan dette vil utvikle seg fremover.